

نقد کتاب نسائم الاسحار من لطائم الاخبار

سیدمصطفی مجرد

چکیده

این مقاله به طور اختصار به نقد کتاب نسائم الاسحار من لطائم الاخبار پرداخته و چگونگی تصحیح و مشخص شدن نام مؤلف کتاب به وسیله استاد میرجلال الدین حسینی ارمومی تشریع شده و به ارزش آن از لحاظ تاریخی و ادبی تصریح گردیده است.

واژه‌های کلیدی: نقد کتاب، نسائم الاسحار من لطائم الاخبار، میرجلال الدین حسینی ارمومی، فروزانفر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مقدمه

کتاب نسائم الاسحار کتابی است بسیار موجز و پرفاییده در تاریخ وزرا که از جنبه‌های نثر نویسی ادب فارسی و فواید تاریخی بسیار بالارزش است.

این کتاب به تصحیح و نقد و بررسی و تعلیق استاد دکتر میرجلال الدین حسینی ارمومی، پژوهشگر بی‌نظیر کتابهای اسلامی تنظیم گردیده است.

متن کتاب مزبور ۱۱۹ صفحه به قطع وزیری به زیور طبع آراسته گردیده است این متن با یک صفحه مقدمه و چهل صفحه تعلیق آن را کامل می‌کند.

این کتاب ارزشمند تاریخی و ادبی، که برای بعضی از پژوهشگران نیز مؤلف آن ناشناخته بود، استاد محقق، میرجلال الدین حسینی ارمومی، با تطبیق اسلوب عبارت و انشاء و روش بیان و مقایسه، نسائم الاسحار با سمت‌العلی و درة‌الاخبار با ذکر دلایل صحیح و روشن، مؤلف را مشخص می‌سازند، که این کتاب تاریخی از «ناصر الدین منشی کرمانی» است.

استاد میرجلال الدین حسینی در سبب نشر کتاب می‌نویسد :

«بس از آنکه نگارنده از وزارت فرهنگ به دانشگاه منتقل شد و افتخار خدمت در آن مؤسسه را حیاوت نمود، روزی در حضور استاد بزرگوار جناب آفای فروزانفر رئیس محترم دانشکده علوم معقول و منقول بودم، نگارنده را مخاطب ساختند و فرمودند: مناسب می‌دانم که شما یکی از دو کتاب مهم ادبی، تاریخی، ربیع الابرار زمخشri یا خریده‌القصر، عماد کاتب (قسمت مربوط به ایران) را که از پیش اشتغال به مقدمات نشر آنها داشتید، آماده چاپ کنید و نخستین نشریه خود به وسیله انتشارات دانشگاه قرار دهید. نگارنده اظهار داشت که بعد از ابتلاء به کسالت معهود خطری و بیماری سختی که سابقاً اطلاع آن را دارید فعلاً اطباء به طور موقت از خوض در این قبیل امور علمی – که مستلزم اعمال نظر دقیق و صرف وقت زیادی باشد – منع کرده‌اند. اگر اجازه بفرمایید، کتابی تا حدی کم زحمت‌تر را برای این منظور انتخاب کنیم، سپس چند کتاب را عرضه داشت کردم کتاب حاضر یعنی «نسائم الاسحار» را تصویب فرمودند و نشر آن را اصلاح دانستند پس نظر به امثال

امر ایشان نگارنده این خدمت را وجهه همت ساخت و به انجام آن پرداخت، اگرچه بعد از خوض در عمل معلوم شد که اصلاح و تصحیح این نسخه کم حجم پرمumentی نیز مخصوصاً با توجه به مجھول المؤلف بودن آن - به توفیق ایزدی تعیین شد - مستلزم زحمات مردانزم طاقت فرسایی بوده ...^۱.

من خود زمانی که در خدمت استاد بدیع الزمان فروزانفر در سال ۱۳۳۸ تا ۱۳۴۰ شمسی به تحصیل اشتغال داشتم و از دریای مواج و برفیض ایشان قطراهای چون گوهرashک بر می گرفتم به این نکته پی بردم که استاد کارهای بزرگ تحقیق را به مردان بزرگ می سپرندند، حقیر مدتها که در خدمت علامه فروزانفر بودم، تعریف و تمجید کسی را نشنیدم مگر یکی دو نفر که حضرت استاد میرجلال الدین حسینی محدث ارمومی یکی از آنان بود که دقّت نظر و ژرفاندیشی و تسلط و اشراف به متون دینی و ادبی و تاریخی از ویژگیهای ایشان بود. و دقّت و حوصله این مرد بزرگ زبانزد پژوهشگران علوم اسلامی بود.^۲

استاد میرجلال الدین محدث در مقدمه کتاب نسائم الاسحار می نویسنده:
«از استاد بزرگوار و عزیز عالی مقدار - بدیع الزمان فروزانفر - شنیدم که علامه قزوینی نام کتاب «نسائم الاسحار» را ضمن صورت اسامی کتب مهمی که در «تزکیه» است و در صورت امکان می بایست از آنها عکس برداری شود درج نموده و به وزارت فرهنگ تهیه نسخه عکسی آنها را پیشنهاد گرده است.^۳

استاد محدث ارمومی در مقدمه این کتاب چنین یاد می کند :
«این کتاب از جنبه تاریخی و از جهت نثر فارسی اهمیت و ارزش بسزایی دارد و در باب خود از کتب نفیسه مهمه بی نظیر به شمار می رود.»
استاد سپس به تعیین ویژگیهای این اثر بدیع می پردازند و موارد خاص اثر را بر می شمرند :
الف - نویسنده کتاب در تراجم اشخاص به طور کلی از حد اعتدال و میزان عدالت بیرون نشده و به مدح و قدح بی مورد نبرداخته است ...

ب - در تراجم احوال به موضوعات مهم و نقل سوانح حیاتیه مفید لازم الذکر که فایده بر ذکر آنها مترتب بوده پرداخته است و از مطالبی که چندان فایده بر گفت و شنید آنها مترتب نمی‌شده، اعراضی کرده است ...

ج - چون نویسنده در ادبیات بسیار قوی و مخصوصاً در عربیت متضلع بوده است مطالب را به بیانی رسا و عبارتی زیبا و سیکی نمکین و طرزی دلنشیں ادا کرده است به طوری که می‌توان گفت از اطناب مخلّ دور و از ایجاز مخلّ مهجور است و در عین حال مشتمل بر تشیبهات و استعارات و کنایات لطیف و پسندیده و تعبیرات شیوای غیر متکلفانه نیز است.

د - مطالب کتاب سراسر یا از مآخذ معتبر و مهم پیشین فرا گرفته شده یا خود نویسنده مبتکر ذکر آنها بوده است. تراجم کسانی که از دیگری فرا نگرفته، بلکه معاصران او بوده‌اند و خودش بالاستقلال و بلاواسطه به شرح حال ایشان پرداخته است^۴ ...

استاد میرجلال‌الدین با تسلطی که بر متون تاریخی و ادبی داشته‌اند به نقد ادب فارسی دستوری پرداخته‌اند و با مقایسه نوشته‌های سمت‌العلی و درة‌الأخبار و سبک نگارش آنها به تعیین مؤلف نسائم الاسحار برهان روشن می‌آورند.

استاد نظریه «حمدانی» را درباره نسائم الاسحار و آثار الوزراء عقیلی بیان می‌دارند و با بررسی دقیق، نظر حمدانی را اصلاح می‌نمایند. آقای حمدانی در روزنامه «جمعیت آسیایی» راجع به کتاب آثار الوزراء سیف الدین حاجی می‌نگارد که او از نسائم الاسحار بسیار استفاده کرده است.

آقای وقار احمد حمدانی درباره نسائم الاسحار چنین می‌نویسد :

«کتاب نسائم الاسحار کتابی است بسیار مفید در تاریخ وزرا به زبان فارسی که به تاریخ آخر ماه صفر سال ۷۲۵ هجری به اتمام رسیده است. مؤلف اسم خود را نمی‌برد و ادعا می‌کند که چنین کتابی در تاریخ وزرا سابقه ندارد.»

مؤلف آثار الوزراء اشاره کرده که این کتاب یکی از منابعی بوده که از آنها استفاده کرده است.

اما حمدانی می‌نویسد: بعد از مقایسه دقیق به این نتیجه رسیدم که مؤلف آثار الوزرا تقریباً کلمه به کلمه کتاب نسائم الاسحار را استنساخ کرده است. استاد میرجلال‌الدین محدث ارمومی با دقت نظر، که خاص ایشان است و آثار وزراء را دقیق بررسی نموده‌اند، قول حمدانی را رد می‌کنند و می‌نویسند:

«قول حمدانی که گفته، مؤلف آثار الوزراء تقریباً کلمه به کلمه نسائم الاسحار را استنساخ کرده است، کاملاً درست نیست. اگر مولف مزبور نسائم الاسحار را حرفاً به حرف رونویسی و نسخه‌برداری می‌کرد، اگرچه مرتكب گناه سرفت علمی می‌شد ولی از جهت دیگر که کتابش سبب حفظ مطالب تاریخی به عین عبارت مورخ اولی که وقایع را از مأخذ اصلی گرفته بوده است، شده و مورد استفاده دیگران گردیده، قابل ارزش و اهمیت می‌شد لیکن مؤلف مزبور بنا بر اخذ مطالب از کتاب نسائم الاسحار در مواردی که مأخذش تنها آن کتاب بوده، گذارده است اما با این تصرف، که مطالب مأخذ را تلخیص کند و آنچه را که لازم بدانسته است حذف و اسقاط نماید، از این روی کتاب مزبور اهمیت تاریخی را از دست داده است؛ زیرا در این تلخیص اشتباهات عجیبی را دچار شده و خطاهای مهمی را مرتكب گردیده است که در بعضی موارد اصلاً مطالب را عوض کرده است^۵...»

بین پژوهندگان ادب و تاریخ این اتفاق رأی وجود داشته که نسائم الاسحار مجهول المؤلف است که نه مؤلف نام خود را در آن کتاب آورده و نه دیگران در کتابها به نام وی تصریح کرده‌اند و لیکن تتبع و تحقیق استاد میرجلال‌الدین حسینی محدث ارمومی با ذکر دلایل و شواهد معین کرده‌اند که مؤلف آن ناصرالدین منشی کرمانی است.

نسائم الاسحار طبق تصریح مؤلف در تاریخ سلح صفر ٧٢٥ هجری انجام یافته است «أنجزت الموعود بعون الله و حسن توفيقه في تلخيص هذا التاريخ و تفييجه و فراغت منه بين الدولة لاصفيفه في سلح صفر المختوم بالخير والظفر. سنة خمس و عشرين و سبعمائة الهجرية».

استاد میرجلال‌الدین کتابهای تألیفی نیمه اول قرن هشتم را با دقت بسیار مورد بررسی قرار داده‌اند و دریافت‌هایند که دو کتاب از نظر اسلوب عبارت و سبک یا انشاء مشابهت بسیار نزدیکی به هم دارد. بلکه مماثلت بیشتری از جهت لفظ و معنی و غیر آنها نیز در بسیاری از موارد هست و آن دو کتاب عبارت است از :

۱- سمت‌العلی للموقف الاعلى ۲- درة الاخبار و لمعة الانوار

۱- سمت‌العلی ... کتابی است که ناصر‌الدین منشی کرمانی پسر عمره‌الملک منتجب‌الدین منشی بزدی فیما بین ۷۱۵ تا ۷۲۰ در تاریخ فراختایان کرمان ... به رشته تألیف در آورده است.

۲- درة الاخبار و لمعة الانوار کتابی است تلفیقی از ترجمه و تألیف که اصل آن ترجمه «تنمية صوان الحکمة» فرد خراسان ابوالحسن بیهقی است که به قلم ناصر‌الدین منشی کرمانی در حدود ۷۲۹ تا ۷۳۰ به نام خواجه غیاث‌الدین، پسر خواجه رسید‌الدین فضل‌الله ترجمه و به وسیله الحاق «تکمله» به قلم مترجم نامبرده بیان یافته است.

استاد می‌نویسنده وقتی این سه کتاب مورد ملاحظه قرار گیرد در وهله اول و نگاه نخستین معلوم می‌گردد که یک نوع وحدت و ارتباط میان آنها چنان ظاهر و هویتا است که هیچ گونه حاجتی به شرح و بیان و اقامه دلیل و برهان وجود ندارد.^۷

با توجه به اینکه آثار تحقیقی استاد میرجلال‌الدین حسینی محدث ارمومی بیش از پنجاه اثر قلمداد شده است در شرح حال ایشان چهل و پنج نام کتاب عنوان گردیده است که همه این تصحیح و تأییف همراه با تعلیقات بسیار محققانه صورت پذیرفته است. با اندک دقیقی زحمات این مرد بزرگ در احیای میراث مکتوب، مشاهده خواهد شد.

علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی که بسیار با مرحوم استاد میرجلال‌الدین محدث ارمومی حشر و نشر داشته‌اند تا زمانی که به تدوین «الذریعه الى تصانیف الشیعه» پرداخته‌اند به سه اثر از استاد دکتر میرجلال‌الدین محدث ارمومی اشاره می‌نمایند:

الف - فهرست اسماء الرجال. المذكوره احوالهم في كتاب «التدوين في اخبار قزوين» تأليف ابي القاسم عبدالكريم الرافعى القزويني المتوفى ٦٢٣ من استخراج السيد جلال الدين الحسيني الارموي و الشهير بالمححدث، طبع في ١٣٧٤ في ١٠٤ صفحه.
ب - فيض الله - في ترجمة القاضى نور الله الشهيد في ١٠١٩ تأليف السيد جلال الدين ابن قاسم الحسيني الارموي الشهير بالمححدث الارومى طبع في اول «الصوارم المحرقة» للقاضى نور الله في طهران في ١٣٦٧ في ١٢٣ صفحه نقل فيه اولاً ما في «شهداء الفضيله» ثم في «محفل فردوس» لولد القاضى فى تسع صفحات ثم التبيه على امور.

ج - كشف الكربه في شرح دعاء الندبه - للسيد جلال الدين محمدبن القاسم المححدث الارومى نزيل طهران. اوله : [الحمد لله الذى يجيب المضرر اذا دعاه و يكشف عنه السوء ويرعاه ...] جمع فيه بين كلامي الشارحين و هما مؤلفا «وسيله القربه فى شرح دعاء الندبه» و «عقد الجمان لندبة صاحب الزمان»...^٨

پی‌نوشتها

- ۱- نسائم الاسحاق من لطایم الاخبار، در تاریخ وزرا؛ ناصرالدین منشی کرمانی به تصحیح و مقدمه و تعلیق، دکتر میرجلال الدین حسینی ارمومی «محدث» چاپ دوم از انتشارات مؤسسه اطلاعات، مقدمه صفحه (صح)
- ۲- از آفادات استاد علامه بدیع الزمان فروزانفر؛ یادداشت‌های نویسنده این مقاله.
- ۳- نسائم الاسحاق من لطایم الاخبار صفحه «د»
- ۴- همان صفحه‌های «ه - و»
- ۵- آثار الوزراء سیف الدین حاجی بن نظام عقیلی به تصحیح و تعلیق میرجلال الدین حسینی ارمومی «محدث» چاپ دوم از انتشارات اطلاعات مقدمه، صفحه «ب»
- ۶- نسائم الاسحاق من لطایم الاخبار ص ۱۱۸
- ۷- مقدمه نسائم الاسحاق من لطایم الاخبار صفحه ط
- ۸- الذریعه الی تصانیف الشیعه، علامه شیخ آقا بزرگ طهرانی دارالاضواء، بیروت. ج ۱۶ صص ۳۷۵ و ۴۰۶ و ج ۱۸ ص ۵۴

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی